NAKŞİBEND HZ.LERİNİN VİRDİ (4)

(...dünden devam)

Hâ Mîm, Hâ Mîm, Hâ Mîm, Hâ Mîm, Hâ Mîm, Hâ Mîm, Hâ Mîm,[1] arzu ettiğimiz iş, kazâ ve takdir edildi. Allah'ın yardımı geldi; artık biz aslâ yenilmeyiz.
"Hâ Mîm. Bu kitâbın indirilişi, azîz (daima gālip) ve alîm (herşeyi en iyi bilen) Allah tarafındandır. Günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, azâbı çetin olan, lütuf sâhibi (Allah tarafından), O'ndan başka tanrı yoktur, dönüş O'nadır."
[2]
Allah kudretiyle dilediğini yapar, izzetiyle is-tediği hükmü verir. Hükümranlığına sahip çıkmak isteyen başka bir varlık yoktur, mülkünde ortağı yoktur. O'nu tesbîh ve O'na hamd ederim. Kuvvet, ancak Allah'ın (yardımı) iledir. Allah'ın dilediği olur, dilemediği olmaz.
"Allah'ın herşeye gücü yeter ol-duğunu ve ilminin, herşeyi kuşattığını"
bilirim.
[3]

Allahım! Gazabınla bizi katletme, cezânla bizi helâk etme, bunlardan önce (bunların yerine) bizi âfiyet ve selâmet içinde bulundur. İzzet, azamet, heybet, kudret, kibriyâ, celâl, cemâl, kemâl, bekā, saltanat ve hükümranlık sahibi Allah, eksik-liklerden münez-zehtir. Melik, diri, uyumayan, aslâ ölmeyen, bâkî, sürekli, sübbûh, kuddûs (yaratıkların sıfatlarına benzemez). Bizim Rabbimiz, meleklerin ve Rûh'un Rabbi Allah'ı tesbîh ederim.

Allahım! Bize senin bilginden öğret, katından anlat (bize sırlarını anlama kabiliyyet ve olgunluğunu ver), keskin yardım kılıcını boynumuza as (ki daima senin yardım ve himayende bulunalım.) Allahım! Bizi sana şükreden, senden korkan, sana itaat eden, sana saygılı olan, sana çok niyâz eden, sana yönelen (kul)lar eyle. Allahım! Tevbemizi kabul eyle, günahımızı üs-tümüzden yıka, sözlerimizi doğrult (bizi doğru konuşmaya muvaffak eyle), göğüslerimizin kötü duygularını çıkar, yürek-lerimizden kini, katılığı, öfkeyi gider. Allahım! Ânî ölümden, yangından, ilhâd(haktan sapma, inkâr)dan, gafletten, mal çoklu-ğun-dan, meşakkatten, sıkıntıdan, helâk edici işlerden Sana sığı-nırız. Allahım! Bize sana karşı günah işlemeğe engel olacak bir Allah korkusu, bizi cennetine götürecek bir ibâdet, başımıza gelecek dünya ve âhiret sıkıntılarını hafifleteceğin bir yakîn (senin takdirine ve yaptıklarının bizim için hayırlı olduğuna, herşeyi bir hikmet gereğince yaptığına kesin inanma) nasib eyle. Bizi, insanların hayırlıları olan peygamberler (ve veliler) ile beraber haşreyle. Yaşattığın sürece de bizi kulaklarımızla, gözlerimizle, bütün dış ve iç duyularımızla ve gücümüzle faydalandır, canımızı da îmân üzere al, bunu (duygularımızı ve gücümüzü) ölünceye kadar bizde bırak, bunlara bir bozukluk gelmesin. Çünkü bunlar, en çok muhtaç olduğumuz şeylerdir. Bize zulmedenden öcümüzü al,

düşmanlık edenlere karşı bize yardım eyle, günahlarımızı ba-ğışla, belâ ve musîbetlerimizi üzerimizden kaldır, hastalarımıza şifâ ver, göğsümüzü nurlandır, (dünya ve âhiret) ihtiyaçlarımızı (dileklerimizi) karşıla, ana babamıza ve çocuklarımıza acı, şu dünyayı amaçlarımızın en büyüğü yapma (gönlümüzü dünya sevgisi sarmasın), dînimiz ve dünyamızda bize musîbet verme (dînin emirlerini ihmâl ederek, dünya için bâtıla dalarak belâlara uğramayalım; bizi din(buy-rukların)ı ihmâlden, dünyaya dalmak-tan koru). Yaptığımız gü-nahlar yüzünden, bize acımayanları ba-şımıza musallat eyleme, bizi rızıklandır, sen merhametlilerin merhametlisisin!

Allahım! Senden, gönlümüze hidâyet edeceğin, dağılan işlerimizi toparlayacağın, dağınıklık ve bölünüşümüzü toplayıp gücü-müzü birleştireceğin, hastalarımıza şifâ vereceğin, eylem-lerimizi (ve vakitlerimizi kötülüklerden) temizleyeceğin, bize rüş-dümüzü (doğru yolumuzu) ilham edeceğin bir rahmet isti-yoruz. Allahım! Samedâ-niyyetin (hiçbir şeye muhtaç olma-yışın) vahdâ-niyetin (birliğin), ferdâniyyetin (tekliğin), açık gālibiy-ye-tin, geniş rahmetin yüzü hürmetine senden, kulaklarımıza nur, gözlerimize nur, kabirlerimize nur, kalplerimize nur, duyula-rımıza nur, nefislerimize (ve nefeslerimize) nur, önümüze (yo-lumuzu aydınlatacak) nur vermeni niyâz ediyoruz.

---

[1] . Bu yedi Hâ Mîm, himâyelere işarettir. Şöyle ki: Birinci Hâ mîm öne, ikincisi arkaya, üçüncüsü sağa, dördüncüsü sola, beşincisi üste, altıncısı alta, yedincisi bütün taraflara işaret sayılır. Bunları söylerken insan içinden şunu geçirmelidir: “Bunlardan gelecek kazâ ve belâları Allah’ın kudretiyle savdım.” (Hâdimî, Şerhu Evrâd-ı Bahâî, el-Evrâd kenarında, s. 20)

[2] . Mü’min sûresi, 1-3’üncü âyetler.

[3] . Talâk sûresi, 12’nci âyet

(devamı yarın..)